

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177
PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 19.000
Letna inozemstvo Lir. 30.000
Letna inozemstvo, USA dol. 28
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXIV. - Štev. 46 (1730)

Gorica - četrtek 2. decembra 1982 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Misli za adventni čas Lačni zaradi egoizma sitih

»Glej,« tako govori Karel Rahner, »spet je prišel advent v letu tvoje Cerkve, moj Bog. Spet molimo molitve hrepenenja in pričakovanja, spet pojemo pesmi upanja in obljub. Pridi! Ti si vendar že prišel in si se naselil med nami, delil si naše življenje z vsemi njegovimi drobnimi radostmi, z njegovo dolgo vsakdanjostjo in z njegovim bridkim koncem...«

ČAS PRIČAKOVANJA

Advent je čas pričakovanja. Človek lahko pričakuje samo to, v kar veruje, da se bo zgodilo. Ob adventu zaživijo naše družine in tudi odrasli se nekje »poostrožijo« ob miklavževanju. Vse naše misli pa začno rotati k svetemu večeru. Zanimivo je, da verni kot tudi neverni, samo da so se vsaj enkrat srečali s skrivnostjo svetega večera, pričakujejo s posebno radostjo ta večer.

V čem pa je pravzaprav ta skrivnost pričakovanja? Kaj nas tako privlači? Preprosto: »Rojstvo!« Zopet se pred nas postavi dejstvo, kako je tudi ta prelepa beseda že zvočenela in zgubila na smislu. Človek, ki ne vidi bodočnosti, ki ne dobi smisla svojemu življenju, zgubi tudi smisel za rojstvo otroka. Ne želi si jih, češ da je nesmiselno posredovati ob tem »procesu«, ker je človek itak obsojen na trpljenje in smrt.

NAŠA OSEBNA ODGOVORNOST

Odgovor na takšno, žal ne tako redko trditev dobimo, če se ustavimo ob pojmu osebna odgovornost. Odgovor na lastno odgovornost pa mora iskati vsako sam, pri sebi in pri osebnem oblikovanju odgovorne vesti.

Narod brez otrok ali narod z malo otroki je biološko šibak. Znano pa nam je zopet, da je biološka moč predpogoj za ekonomsko moč. Živa presnova rod življenja, vse ostalo je pri človeku odmiranje. Telo životari, odpornosti pa ni več... Ko govorimo o odpornosti, moramo misliti tudi na odpornost naše skupnosti, našega naroda, da ostane, obstane in se ohrani, če bi bil ogrožen in bi mu kdo drugi želel odvzeti življenjski prostor. Premalo se zavedamo, da je biološka moč tudi obrambna moč nekega naroda, neke skupnosti, neke rase... V tem je tudi skrivnostna moč ali žilavost pri posameznih narodih, ki jo včasih občudujemo in imajo prave herojske vrline.

PREKLETSTVO SEBICNOSTI

Malo število otrok je velikokrat pogojeno z osebno sebičnostjo. Sebičnost pa je hiba, ki je in bo malčica vsak človeški značaj. Da se nek značaj izkristalizira, mora imeti možnost, da to, kar ima neka oseba, tudi z nekom deli.

Mimogrede: zaprepašeni smo, češ kako je mogoče, da ta ali oni zakon gre narazen, ko pa oba zakonca izhajata iz urejene družine. Gotovo je bila družina urejena, ni pa bil urejen otrok, ki je bil v mladosti oškodovan za dar, da sebe in to kar ob njem je, deli še z nekom, ki mu bo tudi v življenju najbližji in najdražji, to so bratje in sestre...

Vsaka sebičnost je hiba. Velika hiba malih družin je na žalost v tem, da se malčijo značaji otrok, ker je enostavno v najožjem krogu, v okolju, ki pušča temeljne posledice za življenje posameznika, oškodovan (okrnjen) dar delitve nečesa z nekom, ki mu je pri srcu po letih in miselnosti.

Resnični socialni čut se nam razvija samo v skupnosti. Najprej v domači družini, nato v društvi, na taborjenju, skupnih izletih, udeleževanju v župniji... Čim manj je družina številna, manj kot je otrok, manj je treba delati, več je časa za naš egoizem, naše zabave in naše razvedrilo. Ob tem smo oškodovani še za nekaj: manj imamo priložnosti, da bi klesali svojo naravo, svoj značaj v odgovornost okolja, kjer živimo in naroda, ki mu pripadamo.

ZASKRBLJUJOČE VPRAŠANJE

Ob adventu se nam nehote zastavi vprašanje: Kaj bo z našim narodom in našim

ozemljem, kjer smo? Kaj bo z našim mlajšim rodom, če ne bo sposoben deliti sebe in tega, kar mu bo življenje preden pahnilo z okoljem, kjer bo živel? Kakšni bodo njihovi značaji in kakšna bo njihova odgovornost do nas, ko bomo v letih?

Mogoče le nismo prezrli, da advent ni le čas, ko mislimo na jaslice in proste dni, pač pa in predvsem čas, ko bi morala vsaka naša krščanska zakonska skupnost pogledati iz oči v oči pred Bogom, kako spolnjujeta svoje zakonsko življenjsko poslanstvo, ki ga ima pred narodom in Bogom.

—ož

■ V pismu, ki ga je sv. oče naslovil na državnega tajnika kardinala Casarolija, je rečeno, da je Apostolski sedež držav svoje vrste, kajti vzdrževala naj bi se s prostovoljnimi darovi ter prispevki vernikov in drugih ljudi dobre volje. V pismu papež podaja smernice, po katerih naj se ravna v vatikanski uslužbenici, kleriki in laiki pri svojem delu. Priznava združenje (sindikato) vatikanskih laičnih uslužbencev, saj je to v soglasju v socialnim naukom Cerkve, a obenem opozarja, da ne smejo sindikalni spori voditi do razrednega boja ali imeti politični značaj.

Zborovanje kardinalov

V petek 26. nov. se je zaključilo štiridnevno zasedanje kardinalov rimske Cerkve. Od 120 jih je bilo prisotnih 102. Razpravljali so po skupinah, ki so bile formirane po jezikih: angleškem, italijanskem, španskem, nemškem in francoskem.

Uvodni govor je imel sv. oče v latinščini in naštel zadeve, katere naj bi kardinali obravnavali v teku svojega zasedanja. Pri tem je popolnoma prešel občutljivo vprašanje vatikanskih financ. Tudi ob zaključku zborovanja je papež spregovoril. Opozoril je, da pomeni upravljanje vatikanskega imetja, ki je zgrajeno na prostovoljnih prispevkih, veliko moralno odgovornost. Glede novega cerkvenega zakonika je dejal, da je potreben še določen čas za temeljitejši razmislek, za kar je poveril majhno skupino strokovnjakov. Izrazil je polno pripravljenost Apostolskega sedeža za sodelovanje z italijansko državo, da se odkrije polna resnica v odnosih med vatikansko denarno ustanovo IOR (Istituto per le Opere di Religione) in Ambrozijansko banko.

Papež Janez Pavel II. je ob koncu svojega posega naznanil kardinalom in vsemu katoliškemu svetu, da bo leto 1983 izredno sveto leto in sicer ob 1950-letnici Kristusove odrešilne smrti. Tudi leta 1933 je papež Pij XI. razglasil podobno sveto leto.

Za papežem je povzel besedo kardinal Casaroli. Dejaj, da so trije pravni izvedenci prišli do zaključka, da IOR ni prejel nikoli nobene denarne vsote od Ambrozijanske banke niti od njenega predsednika, sedaj že mrtvega Calvija, zato ni dolžna nobenega povračila.

Na koncu zasedanja je bilo tudi objavljeno finančno stanje vatikanske države. Leta 1981 je bilo vključno z »novičem sv. Petra« (darovi vernikov iz vsega sveta) 99 milijard 391 milijonov dohodkov, izdatkov pa 94 milijard 610 milijonov lir. Aktivnih uslužbencev je 3.395, upokojenih pa 1.567. Ti so lani prejeli v plačah 55 milijard 453 milijonov lir.

Fanfanijeva štiristrankarska vlada

Fanfaniju je sicer uspelo sestaviti vlado, toda ne brez težav. Na cedilo so ga pustili republikanci. Ti Fanfaniju očitajo, da je preveč popustil socializmu in socialdemokratom na gospodarskem področju. Ni dal resne obveze o umeštvitvi jedrskih raket v Comisu na Siciliji in v zunanji politiki da se je preveč pro-arabsko usmeril, s čemer se republikanci, ki so na strani Izraela ne morejo strinjati.

Vsak dan beremo v časopisih o milijonih mož, žena in otrok, ki umirajo po svetu od lakote. Resno se sprašujemo: Ali je res, da se je človeštvo v zadnjih desetletjih tako pomnožilo, da mati narava ne more več preživljati svojih otrok? Pa pogledjmo statistike! Po stanju poljedelstva, kot je dancs, bi bilo mogoče nahraniti 12 milijard ljudi. Danes je na zemlji ljudi nekaj nad 4 milijarde. Le zakaj jih toliko umira zaradi nezadostne prehrane? Najvažnejša hrana so danes žitarice. Sam sedanji pridelek žitaric bi zadostoval za prehrano vsega človeštva. Ocenjeno je, da pride na leto 340 kg žita na vsakega prebivalca zemlje.

ORGANIZACIJA PREHRANE

Leta 1944 je bila v okviru Združenih narodov ustanovljena Organizacija za prehrano in poljedelstvo (FAO) z namenom, da reorganizira strukture poljedelstva in prehrane, uničene v drugi svetovni vojni. V FAO je včlanjenih 152 držav. Proračun, okrog 400 milijonov dolarjev, plačujejo samo bogate države. Bogate države so v veliki manjšini v primerj z revnimi državami članicami, zato ne odločajo ničesar.

Upravičeno nastaja vprašanje, zakaj bo-

gate države še naprej financirajo FAO, ko nimajo nobenega vpliva na organizacijo samo, niti na delitev podpor? Odgovor je na dlani. Bogate države se zadovoljujejo s kritiziranjem uprave: FAO ima 6.000 uradnikov, od tega 3.000 v Rimu, kjer je sedež organizacije. Okrog 30 ravnateljev oddelkov prejema bajne plače. Gotovo tako birokratska organizacija ni nevarna bogatim državam, ki si umijejo roke in se zadovoljujejo z lepimi izjavami solidarnosti z državami Tretjega sveta, niso pa pripravljene ničesar zanje žrtvovati.

KDO IZVAZA NAJVEČ HRANE

Pet držav, izvoznice žitaric, zagotovi 80 % svetovne prodaje. Na prvem mestu so ZDA, ki pridelajo same 20 % svetovne produkcije žitaric, lahko po pokrijejo z izvozom 50 % svetovne trgovine z živili. Sledijo kot izvozniki žitaric Kanada, Avstralija, Francija in Argentina, ki vsaka izvozi od 7 do 8 % žita. Ostalih 20 % pa prodajo na svetovnem trgu številne druge države.

Med petimi glavnimi izvozniki žitaric je velika konkurenca. Ko so ZDA objavile zaporo prodaje žita Rusiji, je Argentina prevzela delno njih trg. Najbolj se huduje ZDA zaradi konkurence na Francijo. Evropska gospodarska skupnost podpira kmetijstvo svojih članic. Uravnava prehrano tako, da so cene hrane v notranjosti EGS visoke, podpre pa izvoz zato, da morejo biti kmetijski proizvodi konkurenčni na svetovnem tržišču. Pridelava hrane ni donosna, če se ne investira velikih sredstev za mehanizacijo poljedelstva in izboljšanje rodovitnosti zemlje. Poleg tega je potrebna gospodarska moč, da lahko prodaš pridelek.

Hujski egoisti so tiste industrijske razvite države, ki so zanemarile svoje kmetijstvo, ker se ne »splača«. Zato raje kupujejo hrano, same pa drago prodajajo industrijske izdelke. Posebno dobro nese trgovina z orožjem. V tem prednjači Sovjetska zveza. Rusija je bila pred prvo svetovno vojno žitnica Evrope, danes pa je največji kupec žitaric na svetu.

REVNE DRŽAVE ZLORABLJAJO IZKAZANO POMOC

Hrane je dovolj za vse ljudi na svetu. Problem lakote pa še ne bi bil rešen v primeru, da bi bogate države severa poslale vse razpoložljive zaloge hrane revnim na jugu. Potrebno je spremeniti politične in gospodarske strukture teh revnih držav. Omejili se bomo samo na en primer iz Afrike.

Svetovna javnost je bila leta 1973 opozorjena na sušo v šestih državah Sahela (Mavretanija, Senegal, Mali, Gornja Volta, Niger, Čad). Sahel nazivamo področje južno od puščave Sahare in se razteza po vsej širini Afrike.

Najhujša suša je bila v tem predelu Afrike leta 1973. Sledilo je nato še šest suhih let. Zaradi suše je poginila skoro vsa živina. Za dobo od 1973 do 1978 je bilo poslanih v dežele Sahela 1.900.000 ton živil. Zadnja leta je bilo nebo bolj naklonjeno tem deželam, vendar se je ljudstvo prvo malo opomoglo po tej naravni katastrofi.

Strokovnjaki se sprašujejo o izdatnosti pomoči živil in kje naj iščemo vzroke, da vlada še vedno taka revščina v teh deželah. Ankete v teh državah nam kažejo res porazno sliko. Večina poslanih živil je bila prodana ljudem v mestih, namesto da bi bila brezplačno razdeljena med lačne kmetovalce. Nomadi, ki so se zatekli v begunska taborišča, vedo mnogo povedati o korupciji šefov taborišč, državnih uradnikov in vojakov.

Povsod na svetu je enako. Če so lačni ljudje, imajo največ koristi od pomoči v hrani vojaki in funkcijari države iz političnih razlogov. Če je lakota v deželi, izbruhne v mestih revolucija, za podeželje pa se enostavno poroča »umrlo je...« Prav v letih suše je (tudi v izključno poljedelskih državah) zelo naraslo število avtomobilov in razkošnih palač. V glavnem mestu države Mali imenuje ljudstvo v posmeh glavno cesto »cesta in palača suše«. Upra-

vičena je zato pritožba, da prihaja pomoč lačnim od »revežev« v bogatih državah v žepu »bogatih« v revnih državah.

SKANDAL PREOBILNEGA UŽIVANJA MESA

Medtem ko umrje vsak dan od lakote v Tretjem svetu več kot deset tisoč ljudi, naraščajo v industrializiranih deželah na dramatičen način bolezni, ki imajo svoje korenine v preobilni hrani. Kako nesmiselno je porazdeljena hrana po svetu kaže primer produkcije in uživanja mesa.

Živina požre tretjino žitaric, ki jih pridelamo na svetu. Leta 1980 je bil svetovni pridelek žitaric eno milijardo 500 tisoč ton, od tega je bilo porabljenih za živino 500 tisoč ton žitaric (ječmena, ovs, žita, koruze). Nekaj primerov: v Kaliforniji je več velikih farm, ki ima vsaka do 100.000 glav živine, ki požre dnevno 850.000 kg koruze. V številnih afriških državah, npr. v Zambiji je koruza osnovna hrana. Z 850.000 kg koruze, bi lahko vsak dan prehranili 1,7 milijona ljudi (eno tretjino vseh prebivalcev Zambije).

Tudi zahodne evropske države niso nič boljše. Francija uživa za pitanje živine iz držav Tretjega sveta na sto tisoč ton manjokov (korenine, ki nadomeščajo krompir), ameriških lešnikov, soje itd. Nemci so še bolj praktični. Volkswagen je kupil v Braziliji 140.000 hektarjev zemlje izključno za rejo živine. Na farmi dela le 160 uslužbencev, zato so stroški malenkostni in lahko poceni dobavljajo meso v Nemčiji.

Znano je, da se množijo zaradi preobilnega uživanja mesa in maščob na Zahodu bolezni srčnega ožilja (40 % vseh smrtnih primerov). Najpogostejše bolezni so prsna angina, visoki pritisk, protin itd.). Primeri možganskih krvavitev so se pomnožili za 10 % v zadnjih desetih letih. Ne pretiravajo tisti, ki so zapisali, da umre v Evropi predčasno več ljudi zaradi preobilne hrane kot v Afriki zaradi lakote. Zadostovalo bi, če bi vse države žrtvovale od svojega proračuna za oborožitev dva odstotka za lačne po svetu in da bi ljudje spreminili navade v prehrani, prinesli na mizo manj mesa in povečali obroke sveže zelenjave. Gotovo bi se vsi boljše počutili in lačnih bi bilo manj na svetu. Bog je poskrbel za vse ljudi, le človek egoist ne pušči živeti svojemu bližnjemu.

(Po »Il Corriere della Sera«, 18. aprila 1982 in »Le Monde diplomatique«, aprila 1982 priredil S.V.)

Kam s Titovimi palačami?

Po dolgem odlašanju je jugoslovanska zvezna vlada izročila parlamentu poročilo o nadaljnji uporabi Titovih predstavniških poslopij, rezidenc in uradnih palač. V celoti gre za 29 posesti, od tega 17 v Beogradu, 5 v Igalu (zaliv Boka Kotorska), 3 v Miločeru in 3 v Belju (Vojvodina). K temu je treba dodati še celotni kompleks na Brionskih otokih. Vse posesti so vredne 600 milijard lir.

Tri največja poslopja na glavnem brionskem otoku bodo še naprej na voljo jugoslovanskemu državnemu predsedstvu. Lovsko hišo »Karadjordjevo« v Vojvodini bo najbrž prevzela vojska in ga uporabila kot gostišče. »Beli dvorec« in »Stari dvorec« v Beogradu ostaneta sedež državnega predsedstva. Cela vrsta drugih Titovih rezidenc in vil (nad Zagrebom, v Bugojnu, Splitu, Kumrovcu, Brdu pri Kranju) pa pripadajo posameznim zveznim republikam. Očitno je, da je Tito, ki je prišel na oblast v imenu delavskega razreda, to oblast znal zase dobro uporabiti in se z njo krepko okoristiti.

■ V Bytomu, na območju Gornje Šlezije na Poljskem je prišlo v globini 774 m v premogovniku Dimitrov do eksplozije plina. Od 66 rudarjev jih je 17 umrlo, 10 pa je bilo hudo opečenih. To je že tretja letošnja nesreča v tem rudniku: prva v juniju je terjala življenje desetih rudarjev, druga v oktobru pa šest.

Slovenska prisotnost na knjižnem sejmu v Frankfurtu

Že v prejšnji številki smo poročali o 34. mednarodnem knjižnem sejmu v Frankfurtu, ki je bil od 6. do 11. oktobra. Omenili smo, da so v hrvaškem štandu nastopili tudi svobodni Slovenci ter prikazali svojo politično-publicistično in literarno dejavnost.

Slovensko razstavo sta v naglici pripravila ter snov in sredstva zanjo zbrala publicist Branko Pistivšek, urednik političnega mesečnika »Slovenski glas« v Münchnu, ki je možnost zanjo zagotovil pri svojih hrvaških prijateljih, ter pisatelj Mirko Javornik iz Washingtona. Njeno jedro je bila emigracijska dokumentacija o zgodovini, značaju in ciljih komunistične revolucije in državljanske vojne v Sloveniji. Poleg tega pa so bile tam na vidu še literarne stvaritve svobodnih slovenskih pisateljev, ki v svojem neslovstvenem pisanju zavračajo diktaturo današnjega totalitarne sistema v republiki Sloveniji ter politično uravnavanje slovenske kulture in književnosti po njem.

V ta slovenski ogled je bilo uvrščenih vsega 57 dokumentarnih in slovnostnih del v knjigah, ki so jih, poleg samozaložnikov, prispevale založbe: zgodovinska komisija Zveze društev slovenskih protikomunističnih borcev v ZDA in Kanadi, dr. Filip Žakelj, Slovenska kulturna akcija, Baragovo misijonišče in »Sij slovenske svobode« v Argentini, Tabor v Trstu, Mohorjeva družba v Gorici ter Slovenski glas v Münchnu.

Iz dokumentacije velja omeniti naslednje: Bela knjiga - imenski seznam pobitih med revolucijo in vrnjenih po njej - z dopolnitvijo; Matica mrtvih; Vetrinjsko polje 1945; V Rogu ležimo pobiti; Teharje so tlakovane z našo krvjo; kalifornijski ponatis Črnih bukev iz leta 1944; Vladimira Kozine Slovenija v plamenih, Communism As I Know It (Komunizem, kakor ga jaz poznam) ter Slovenija, the Land of My Joy and My Sorrow (Slovenija, dežela moje radosti in bolečine); Vinka Beličiča Nekje je luč; Staneta Pleška Mimo smrti v svobodo in tega ter Franceta Gruma knjigo Svoboda v razvalinah - Grčarice, Turjak, Kočevje; dokumenti dr. Filipa Zaklija; dr. Draga Zalarja Yugoslav Communism v zalozbi senata ZDA; Janeza Arneža Slovenia in European Affairs (Slovenija v evropskem dogajanju); Matije Škerbca Krivda rdeče fronte, Franca Jeze Nova tlaka slovenskega naroda; Franca Ižanca Odrpti grobovi.

Dokumentacijo v periodičnem tisku so ponazarjali skoraj vsi popolni letniki mesečnikov Tabor, Vestnik, Slovenski glas, Slovenska država in Sij slovenske svobode.

Svobodno slovensko slovstveno, esejistično, filozofsko in znanstveno ustvarjanje so predstavljale izbrane številke literarne revije Meddobje, ki je po nekaj predledka začela letos spet izhajati v Buenos Airesu, ter zbornik Vrednote, pa naslednji avtorji in njihova vrednote.

France Balantič, Zbrano delo; Vinko Beličič, Prelistavanje poldavnine, Leto borove

grilizice; Branko Bohinc, Pred vrati pekla; Tine Debeljak, Mirko Javornik-pisatelj; France Dolinar, Odsotnost slovenske državne misli v prevratu 1918; Alojzij Geržinič, Poglavlje o dialogu, Dnevi smrtnikov, antologija emigrantske nevolistike; Aleksej Goriški, Popotniki; Mirko Javornik, Pero in čas II, druga izdaja, Srečanja z nepoznanimi, Pomlad v Palestini; Franc Jeza, Nevidna meja; Ruda Jurčec, Ljubljanski triptih, Skozi luči in sence, spomini, tri knjige; Andrej Kobal, Svetovni popotnik pripoveduje, dve knjigi; Ivan Korošec, Čas pod streli; Marko Kremžar, Sivi dnevi; Stanko Majcen, Povestice; Karel Mauser, Ljudje pod bičem, trije deli; Anton Novčan, Peti evangelij; France Papež, Zapisi iz zdomstva, Antologija slovenskega zdomskega pesništva.

Ta izbor seveda še zdaleč ni reprezentativen za emigrantsko slovstveno in kulturno dejavnost ter publiciranje križem sveta. Nepopolnosti je kriva neogibna improvizacija tega prvega slovenskega nastopa v svetovnem merilu ter pomanjkanje prostora na izposojenem razstavišču. Če bo za prihodnji Frankfurt moč zagotoviti povsem lasten prostor, za kar je precej upanja, bo podoba nastajanja druge, svobodne slovenske kulture in slovstva lahko zaokrožena, izčrpna ter zlasti retrospektivno popolna.

Kakor vsa leta je tudi tokrat hrvaški del sejma bil cilj največjega zanimanja in obli-

ska. Samo edino soboto in nedeljo prireditve se je tam gnetlo vsaj dva tisoč ljudi - nikjer drugje noben dan toliko. V množici je bilo seveda največ Hrvatov z vsega sveta, dosti albanskih emigrantov iz zahodne Evrope, pa časnikarjev iz narodnosti iste usode, in drugih. To je seveda dobro služilo popularizaciji prvega slovenskega nastopa, katerega ni bilo vnaprej moč začasa oznaniti.

Iz republike Slovenije razen uradnih zastopnikov vseh vrst in nalog ni bilo dosti obiskovalcev, vsaj takih ne, ki bi si bili upali dati se prepoznati. Med temi je človeka osupljalo nepričakovano zanimanje za drugo plat zvona o slovenski polpreteklosti pri nekaterih mladih iz porevolucijskega rodu in vzgoje. Njihovo hlastno pregledovanje razstavljenih virov, ki naj bi jim pomagalo izoblikovati si lastno objektivno sodbu o tem obdobju naše zgodovine, in njihov pogum sta bila tragično presenetljiva. Pojasnila ter informacije sta jim dajala in naročila za publikacije sprejemala organizatorja razstave, kar je hkratu pomagalo k premagovanju predsodkov o doma tako zaničevanih emigrantih.

Ta prvi nastop slovenske politične emigracije na mednarodnem poprišču je bil uspešen, kar je v danih okoliščinah le mogel biti, in je hkratu bil sila učinkovit, povsem nepričakovan odgovor na zadnje ljubljanske propagandne nastope in obrekovanja proti njej.

Zborovanje v Tridentu

V nedeljo 28. novembra je bilo v Tridentu zborovanje tamkajšnje avtonomistične stranke PPTT (Tridentinsko tirolska ljudska stranka), ki skupno s tirolsko SVP predstavlja eno od glavnih podobnih političnih gibanj na severu države. Znano je, da so v tej stranki letos jeseni sicer nastale neke razpoke, tako da je prišlo do dveh struj. Eno vodi sen. Fontanari, ki je tudi predsednik stranke, drugo pa deželna svetovalca Pruner in Fedel.

V nedeljo je prišlo do zborovanja prve struje, ki pa se je prav tu izkazala za resnično večinsko vejo stranke. Prisotni so bili deželni, pokrajinski in občinski svetovalci ter drugi njeni predstavniki s cele Tridentinske. Parlamentarci SVP iz Bocna so poslali več pozdravnih telegramov, ker je prav istega dne imela svoj kongres njih stranka. Enako sen. Fosson iz Aoste. Na zborovanju je bilo podanih veliko poročil, debata je bila zelo razgibana in stvarna. Ob koncu zborovanja je bilo sklenjeno, da bo v februarju PPTT imela svoj kongres.

Gost na zborovanju v Tridentu je bila tudi Slovenska skupnost. Zastopal jo je predsednik deželnega sveta prof. Bratuž, ki je tudi prinesel pozdrav slovenske stranke. Podčrtal je predvsem skupne ideale obeh političnih skupin, njuno že pred leti

začeto sodelovanje ter evropsko zavest, ki nas druži. Posebej se je še javno zahvalil sen. Fontanariju za njegovo vložitev zakonskega osnutka SSK in stalna prizadevanja in akcije na tem področju.

Popoldne pa je imel PPTT svoj pokrajinski svet, na katerem je potrdil dosedanje vodstvo. Tridentinska stranka je tako pokazala svojo življenjskost in voljo do dela, pa tudi odprtost in zlasti sodelovanje z drugimi sorodnimi strankami in političnimi gibanji.

Srečanje upraviteljev Marijinih božjih poti

V Rimu se je zbralo okoli 1500 upraviteljev Marijinih božjih poti v Italiji. Govorili so o mestu, ki ga ima Marija danes v Cerkvu, potem o odnosih med Cerkvijo ter Marijo in končno o Mariji, božjem ljudstvu in evharistiji na božjih poteh.

Vsaka pretveza je dobra

Slovaške oblasti so pred meseci zaprle župnika Jozefa Nagyja iz Dehtice pod pretvezo, da je delal škodo na kulturnem spomeniku. Župnik Nagy je namreč dal prenoviti prezbiterij po navodilih drugega vatikanskega koncila. V nemilost pri oblasteh je prišel zaradi tega, ker je vernike pozival k molitvi za Poljake.

Iz Slovenije

Pozdravi slovenskih izseljencev po ljubljanskem nadškofu

V zadnjih »Sporočilih slovenskih škofij« omenja ljubljanski nadškof Alojzij Šuštar, da »so mi naši duhovniki in verniki, s katerimi sem se srečal v Braziliji in Argentini, naročili pristrčne pozdrave za vse v domovini, posebno še za svoje sorodnike in znanke. Čeprav je večina izseljencev v Argentini iz ljubljanske nadškofije, jih je vendar tudi precej iz mariborske in koprške škofije, posebno še med staronaseleljenci. Veliko mi jih je naročalo osebne pozdrave in najboljše želje imenoma za posameznike, zlasti tudi za duhovnike. Ker si imen nisem zapisoval, ne morem vsakega osebno sporočiti pozdravov. Naj torej velja to sporočilo vsem, ki imate sorodnike, prijatelje in znanke v Argentini in Braziliji: spominjajo se vas in se za vas zanimajo, za vas molijo, vam želijo vse dobro in vas najlepše pozdravljajo. Skupina mladih, ki obiskuje slovensko sobotno osnovno in srednjo šolo, mi je ob odhodu naročila posebne pozdrave za veroučne skupine.

Ker je bil namen mojega obiska ravno ugotovitev naših izseljencev v veri in narodni zavesti in povezanosti tako med seboj kakor z matično domovino, in to v zanimanju drug za drugega, v vedno večjem spoznavanju drug drugega, v prijateljstvu in molitvi, sem našim rojakom zagotovil, da bomo v domovini skušali vse storiti, da bi naše skupne želje čim bolj uresničili. Prosim vas in naročam vam, da tudi pri tem po svojih najboljših močeh pomagajte.«

Iz kronike tržaške Duhovske zveze

IV.

V četrtek 26. avgusta smo imeli še zadnje letošnje skupno romanje. Poromali smo na Monte Berico in v Caravaggio, ki je blizu Treviglia pri Bergamu. Romanje je trajalo dva dni. Vseh romarjev je bilo 135. Vozili smo se v treh avtobusih. V vsakem avtobusu je bil po en duhovnik. Poleg teh dveh božjih poti smo obiskali tudi Certoso di Pavia, ki je eden največjih spomenikov lombardske umetnosti.

Ko smo se pripeljali na Monte Berico, smo šli najprej v kapelo spovedovanja. Tam smo zmolili en del rožnega venca in peli vmes Marijine pesmi. Medtem pa so mnogi romarji opravili sv. spoved. Ob 11. uri smo imeli somaševanje v baziliki in nato kosilo v romarski restavraciji.

Okrog 15. ure smo nadaljevali pot proti Paviji in ob 17. uri dospeli v Certoso. Pri glavnem vходу nas je čakal prijazen in duhovit menih. Najprej nas je peljal v cerkev in nam razkazal ter razložil njeno lepoto in bogastvo. Potem nam je pokazal nakdanje celice kartuzijancev in krasno obednico s sliko Zadnje večerje. Preden smo se poslovili od meniha in zavili v prodajalno spominčkov in samostanskih likerjev, nam je rekel pol za šalo in pol za res: »Vsi občudujete te naše krasote in lepote in nas blagrujete, ker živimo stajno med njimi, nihče izmed vas pa noče ostati pri nas, ki se vsak dan bolj staramo in nas je vsak dan manj.«

Po obisku kartuzije smo se odpeljali, dva avtobusa v Salice Terme, eden pa v Voghero na večerjo in k počitku. Naslednje jutro smo poromali še v Caravaggio,

Prve dni novembra je Duhovska zveza izdala barvni stenski koledar za leto 1983, ki je v prodaji pri vseh dušnih pastirjih na Tržaškem in Goriškem, pri Fortunatu v Trstu in v Katoliški knjigarni v Gorici.

V sredo 17. novembra je imela Duhovska zveza v dvorani Marijinega doma v ul. Risorta v Trstu svoj vsakoletni občni zbor in volitve za novi odbor. Potrjen je bil lanski odbor, ki ga sestavljajo: Dušan Jakomin, Jože Kunčič, p. Božidar Rumlper in Stanko Zorko.

Ko gledam nazaj, se mi zdi, da smo s skupnimi naporii nekaj naredili v pravkar preteklem poslovnem letu. Če bomo še bolj skupaj delali, duhovniki in verniki, bomo še več naredili, ker bo Bog še bolj blagoslovil naše delo.

(Konec)

Jože Kunčič

Pismo iz Trsta

Kakor na Trbižu, v Čedadu in Gorici tako je tudi v Trstu zavladalo pravo mrtvilo, odkar so v Beogradu sprejeli drastične omejitvene ukrepe glede potovanja jugoslovanskih državljanov v tujino. Na desetine trgovin, posebej namenjenih jugoslovanskim kupcem, žalostno sameva in njihovi gospodarji samo še obujajo spomine na čase, ko je po tržaških ulicah mrgolelo na tisoče ljudi iz vseh krajev sosednje republike in puščalo v našem mestu težke milijarde. Zivo se še vsi spominjamo prizorov, ko so se vsi ti »turisti« gnetli po tržaških trgovinah in kupovali vse mogoče stvari od najbolj potrebnih in poceni do najdražjih in nekalitnih. Za vse te usluge pa čestokrat niso bili deležni niti običajne trgovske vljudnosti in korektnosti, kaj šele iskrene hvaležnosti za njihov obisk.

Takšne ugotovitve se same od sebe ponujajo v razmišljanje, kako se lahko stvari čez noč temeljito spremenijo. Kot Slovenci smo na nakupovalno mrzlico bližnjih in daljnjih sorojakov iz Jugoslavije vedno gledali nekam zaskrbljeni iz raznih vidikov, vendar smo bili neprepričljivi in nemočni, ker da gre pač za posledico odprte meje in je treba takšno stanje vzeti na znanje.

Odrpna meja je res veliko pomenila zlasti za Slovence v zamejstvu, ker smo lahko gojili vsestranske vezi s sorojaki v matični domovini, zlasti še na kulturnem in športnem področju, in je medsebojno pretakanje oseb in blaga pomagalo tudi k omejevanju asimilacije. Zato že vedno upamo, da se bo v najkrajšem času obnovil in sprostil maloobsejni promet, da ne bomo spet tako osamljeni kot pred desetletji.

RAZLASTITVE IN POLITIKA

Drugi tak širši problem, ki še vedno ne samo zaskrblja, temveč ogroža temelje slovenske narodnostne skupnosti, pomenijo obsežne razlastitve za tako imenovane hitre in manj hitre ceste, ljudske gradnje v predmestjih in druge podobne načrte. V zadnjih mesecih se je slovenska javnost močno osvestila ob upravičenih zahtevah za pravične individualne in socialne odškodnine za posredno in neposredno škodo, ki jo bodo utrpeli tako posamezniki kot celotna narodna skupnost zavoljo izgube zemlje in z njo povezanega premoženja. Bila je pripravljena podpreti tudi odločne obrambne akcije, katerih pa tisk nič več ne omenja. Obširno pa poroča o raznih srečanjih na raznih sedežih in ravneh, o nekih načelnih dogovorih, zagotovilih, ugodnih predvidevanjih, kar upravičeno ali neupravičeno ustvarja vtis, da je vse že dogovorjeno (kako?) in da gre našim nasprotnikom le za taktiko zavlačevanja in postopnega utrjevanja odpornosti nepremisljenim načrtom, ki živo režejo v naše etnično ozemlje. Če so se kmetje v Furlaniji znali odločno braniti pred podobnimi posegi pri njih, kakaj ne bi tudi naši lastniki in razlašenci segli po odločnejših zakonitih sredstvih v obrambo svojih pravic in koristi, ki so končno koristile celotne naše manjšine?

NA POLITIČNEM PODROČJU

Tudi na strogo upravno-političnem področju vlada v Trstu in na Tržaškem sploh vedno večja zmeda in negotovost. Odnosi med političnimi silami so neurejeni in zagrenjeni. Namesto iskanja skupnih točk in ustreznih rešitev se nadaljuje politika medsebojnih izključevanj, medtem ko krajevno gospodarstvo vedno bolj propada, da ne omenjamo že itak težkih posledic praktičnega zaprtja meje. Ali bo mesto kot takšno pripoznalo, da mu je potrebno zaščedje, pa četudi pripada drugim državam?

Na političnem področju manjšine bele-

Frančiškanski pridigarji pri Pertiniju

V torek 23. novembra popoldne je državni poglavar Alessandro Pertini sprejel nad 900 frančiškanskih redovnikov, ki od 13. novembra dalje opravljajo ljudski misijon po 34 rimskih župnijah. Zbranim misijonarjem je zaupal, da je bila tudi njegova mati članica Tretjega reda in da je imela velik ugled v vasi. Mati je bila prepričana, da bi tudi Alessandro postal frančiškanski misijonar, če ne bi zgubil vere. Srečanje je potekalo v prijetnem zaupnem razpoloženju. Predsednik je govoril o svojih srečanjih s papežem Janezom Pavlom II. Govoril je nadalje o miru v svetu. Ob slovesu jim je dejal: Pojdite po svetu in prinašajte besede miru in ljubezni. Jaz bom z vami kot brat.

Zanimiva je predsednikova ugotovitev na vprašanje časnikarjev, kaj misli o praznovanju 800 letnice rojstva sv. Frančiška: »Minilo je 800 let in še vedno se govori o sv. Frančišku. Leto dni po moji smrti ne bo nihče govoril o meni!«

zimo živahno dejavnost celic in sekcij Slovenske skupnosti v pripravah na bližnji pokrajinski kongres. Že iz tega vidika sklepamo, da se je politično delovanje razširilo tudi na teren, in dokazuje, da je vedno bolj povezano s stvarnimi problemi naših ljudi. Tu moramo povedati, da naši ljudje na terenu gledajo zelo stvarno na politično dogajanje pri nas v zadnjih letih in mesecih, zato nikogar ne vprašujejo, kakšne oči ima, temveč ali je res pripravljen pomagati pri reševanju njihovih vsakdanjih, a zanje važnih konkretnih problemov.

Zato smo prepričani, da je v politiki potrebno imeti zdrav čut za stvarnost, v kateri določena družbena skupnost živi. V nasprotnem primeru se lahko zgodi, da stvarnost prehiti politike, ki jim potem ne preostane drugega ko rešiti, kar se rešiti da. Na žalost vsa povojna politika dejavnikov slovenske manjšine odraža po eni strani neke maksimalistične zahteve, po drugi pa popravljjanje usodnih napak in zamujenih priložnosti. Dokaz je naša globalna zaščita, ki je ni in noče biti. Zato bodimo... realisti pri tem vprašanju in pri drugih.

Tržaški Slovenec

OD TEDNA DO TEDNA

■ Rimski preiskovalni sodnik Ilario Martella je izdal zaporni nalog za bolgarskega državljanja Sergeja Antonova, ki je že več let uslužben pri bolgarski letalski družbi »Balkan« v Rimu. Antonov naj bi bil atentatorju na sv. očeta Aliju Agci ob njegovem prihodu v Rim oskrbel prenočišče, ga na dan atentata zapeljal na trg sv. Petra in ga tam v bližini počakal, da bi ga po atentatu hitro spravil na varno. Vse kaže, da je atentat na sv. očeta pripravila ruska tajna služba, ki se je pri tem poslužila bolgarske tajne policije. Znano je, da je Ali Agca dalj časa bival v Bolgariji. Tam je prejel nalogo, da ubije papeža.

■ Ekspresni vlak, ki povezuje Milan s Tarantom, je v soboto 27. novembra iztiril v jutranjih urah na sami postaji San Benedetto del Tronto. Pri tem sta izgubila življenje dva otroka in dve odrasli osebi, 30 pa jih je bilo ranjenih. Nesreča se je zgodila, ker so zaradi izklopa električne struje signali ostali brez luči. Po prometnih predpisih bi moral strojevodja vlak ustaviti, česar pa ni storil, čeprav je prometni čuvaj z rdečo lučjo na to opozarjal. Vlak je z vso brzino zavozil na tir, ki je bil v popravilu. Nesreča je bila tako neizogibna.

■ V Albaniji so preteklo nedeljo proslavili 70 letnico razglasitve svoje neodvisnosti in 38. obletnico »zmagoslavja ljudske oblasti in komunistične revolucije.« Eden od slavnostnih govornikov, F. Ciami je pri tem obtožil Jugoslavijo, da »nadaljuje s svojo politiko sovražnosti in zatiranja do albanske narodnostne skupnosti na Kosovu, da Beograd snuje spletke in zarote zoper Albanijo in da sta Jugoslavija in Poljska tako zasuti z dolgovi, da sta na robu bankorota.«

■ V Španiji je bil slovesno umeščen novi parlament, v katerem imajo socialisti absolutno večino. Kronske govore je imel kralj Juan Carlos I., ki je dejal, da za Španijo ni druge poti kot pot svobodne demokracije. Nedopustno bi bilo, če bi hotela manjšina s silo uveljaviti svojo voljo. Kralj je za svoje izjave prejel ponoven aplavz navzočih poslancev.

■ Na Irskem so imeli predčasne volitve, ki pa niso razčistile položaja. Največ sedev je tudi to pot prejela stranka Fiana Fail, ki je bila do sedaj na vladi in sicer 75 (prej jih je imela 81). Sledi ji Fine Gael 70 (63), nato laburisti 16 (15), laburistična stranka 2 (3), neodvisni 3 (4).

■ Ze četrtič v teku treh let, odkar so sovjetske čete za božič 1979 vdrle v Afganistan je generalna skupščina Združenih narodov zahtevala »takojšnji umik vseh tujih (beri sovjetskih) čet« iz te države. Za resolucijo, ki jo je predložil Pakistan, je glasovalo 114 članic OZN, proti 21, 13 se jih je vzdržalo. Glavnemu tajniku Združenih narodov pa je bilo naročeno, naj nadaljuje s poskusi mirne rešitve afganistanske zadeve.

■ Podtalni odbor razpuščenega poljskega delavskega sindikata Solidarnost je preklkal vse stavkovne akcije, ki jih je napovedal za čas med 13. in 17. decembrom. Za preklce se je odločil spriču treh dejstev: ker so oblasti spustile na svobodo Lecha Walensa, ker so določile datum prihoda sv. očeta na Poljsko prihodnje leto in ker so napovedale odpravo vojnega stanja v državi.

Sv. misijon v Gorici

V nedeljo 28. novembra zvečer se je pri kapucinih zaključil enotedenski ljudski misijon za slovenske vernike v Gorici. Med mašo je misijonar p. Tomaž Podobnik imel svoj zadnji govor. Zahvalne besede je izrekel voditelj naše duhovnije msgr. Franc Močnik. Pozdravni govor je imel tudi kapitularni vikar goriške nadškofije dr. Luigi Ristits. Zahvalil se je vsem, ki so prispevali k lepemu uspehu misijona. Med govorom je oznanil tudi novico o imenovanju msgr. Franca Močnika za stolnega kanonika. Čestitamo mu in mu želimo še naprej veliko božjega blagoslova in moči pri delu za slovenske vernike v Gorici.

Po zahvalni pesmi za deset let uspešnega delovanja slovenske župnije v Gorici je sledila posvetitev Marijinemu Srcu vsega našega župnijskega dela in prizadevanja za rast božjega kraljestva v naši skupnosti od otrok, mladine, zakoncev, samskih, ostarelih in bolnih.

Kdor je prisostvoval tej posvetitvi, kakor vsem srečanjem v tednu misijona, je začutil, da je slovenska verska skupnost v Gorici vedno močnejša in enotna. V osmih dneh so imeli jezuitski patri Tomaž Podobnik, Vital Vider (v petek ga je nadomestil p. Edmund Böhm) kar 26 govorov med mašami v stolnici, pri sv. Ivanu in na Travniku za vse vernike. Poleg tega smo imeli po dve srečanju za osnovnošolce, po eno za srednješolce, slovenske redovnice, bolne in ostarele ter po dva za mladino in zakonce v mali dvorani centralnega semenišča. Misijonarji so se srečali z mnogimi bolniki na domu in v bolnišnici ter imeli veliko pogovornih spovedi.

V tednu duhovne poglobitve smo zaslužili, kako potrebno je svojo vero osvežiti in utrjevati še posebej v današnjem času, ko okolje, v katerem živimo, ni veri preveč naklonjeno. Saj smo npr. pri srečanjih za mladino in starše poskušali razrešiti le po dva od veliko izluščenih mladinskih in zakonskih problemov. Pogovori so bili zelo odprti in osebni. To dejstvo kliče po nadaljevanju s takimi srečanji.

Katere so druge na hitro zbrane ugotovitve? Z obiskom govorov, maš in srečanj smo lahko zadovoljni. Čeprav je od zadnjega misijona umrlo precej naših ljudi in se jih je manj rodilo, je bil obisk sedaj boljši. To pomeni, da je čut za slovensko duhovnijo in župnijsko skupnost porastel. K temu je prav gotovo pripomogla celoletna molitev kot priprava na misijon, medsebojno obveščanje in enotni pastoralni program ter oznanila po vseh sedmih cerkvah s slovensko nedeljsko mašo.

Ce je kdo pred misijonom dvomil o potrebnosti misijona, je po njem prav gotovo drugačnega mnenja. Marsikateri slovenski vernik pa iz tega ali onega razloga ni bil seznanjen s to izredno duhovno priložnostjo. Zato že sedaj oznanjamo misijon, ki naj bi bil čez pet let, saj je od zadnjega preteklo le preveč časa.

Kristjan je človek, ki se neprenehoma obnavlja, utrjuje in približuje Bogu, ki je naša sreča, naša luč... Če smo med misijonom naredili le en korak, naj temu sledijo še drugi — trdni in gotovi — na osebni, družinski in skupnostni ravni. - ič

Z GORIŠKEGA

Širši sestanek SSK v Števerjanu

V četrtek 25. novembra so se zbrali na širšem sestanku člani in somišljeniki Slovenske skupnosti iz Števerjana. Sestanek je sklical in vodil predsednik sekcije Hadrijan Korsič. Uvodno poročilo je podal tajnik Marjan Terpin, ki se je posebno zaustavil ob bližnjem pokrajinskem in deželnem kongresu SSK in na katerega se morajo pripraviti tudi naše sekcije. Razčlenil je tudi nekatere probleme, ki nastajajo pri upravi števerjanske občine, ki jo vodi kot znano večina iz SSK.

Sledila je razprava. Posebna pozornost je seveda veljala posegu župana Stanislava Klanjščka, ki je prikazal nekatere občinske vprašanja, ki jim je treba najti rešitve. Povedal je nadalje, da so prispeli novi fondi, ki znašajo skoro milijardo lir in jih bo občina uporabila za dokončno ureditev šole v Dragah in za občinski vodovod, za katerega so bila dela že oddana na dražbi in jih bodo v kratkem začeli.

Predstavniki SSK bodo na prvi občinski seji tudi predlagali izstop iz konzorcija CAFO in priključitev našega vodovoda občinskemu podjetju iz Gorice, ki bodo za naprej prevzela skrb za vzdrževanje, čeprav bo lastnik ostal števerjanska občina. To pa zato, ker se je CAFO izkazal za nesposobnega vzdrževati naš vodovod.

Predsednik Briške gorske skupnosti H. Korsič je poročal o delovanju te ustanove, ki povezuje naše briško področje. V na-

daljevanju seje so prišla na dan še nekatere vprašanja, ki pobliže zanimajo našo stranko in našo skupnost v občini.

Člani SSK so ocenili delo naših upraviteljev sredi te mandatne dobe za zelo pozitivno. Sklenili so tudi, da bo števerjan primerno zastopan na sobotnem pokrajinskem kongresu, ki bo prav v števerjanu. Seji je prisostvoval v imenu pokrajinskega tajništva dr. Karlo Brešan.

Sestanek SSK v Krminu

V okviru priprav na 5. pokrajinski kongres so se v Krminu zbrali v torek 23. novembra na širšem posvetu somišljeniki in člani tamkajšnje Slovenske skupnosti. Sejo je vodil tajnik krajevne sekcije Jožko Sirk. Obravnavali so vrsto problemov, ki na splošno zadevajo življenje slovenske stranke kakor nekatere zadeve v zvezi z upravo krminske občine, kjer ima SSK svojega zastopnika v občinskem odboru.

Ugotovili so, da ima odbornik Franc Kenda, kateremu odbor izraža vso podporo, velike težave pri svojem delu in zaradi stalnega nesoglasja, ki vlada v večini, ki občino upravlja. Seveda je to v demokratičnem sistemu mogoče in večkrat tudi dobro, vendarle kaže, da bi se naš odbornik moral bolj posvetiti samo nekaterim problemom; sedaj pa mora skrbeti za mnogovrstne stvari. Je namreč odbornik za turizem, industrijo in obrt. Čeprav mu odbor SSK pusti vso svobodo izbire, je bila izražena želja, naj bi se posvetil bolj problemom turizma in opustil odborništvo za industrijo in obrt drugemu odborniku. Razpravljali so še o delu rajonskih konzult, kjer je naša stranka močno zastopana in naši predstavniki aktivno sodelujejo.

Med razpravo je prišla na dan želja, naj bi izvoljeni predstavniki SSK na vseh ravneh skrbeli za konkretne zadeve naših ljudi tudi na gospodarskem področju, ker ugotavljamo, da se vse prevečkrat zanimamo le za ideološke in zaščitne probleme, opuščamo pa ekonomsko plat, ki je prav tako važna za razvoj naše manjšine v Italiji.

Izbrali so nadalje kandidate za pokrajinski svet, ki jih bodo v imenu krminske sekcije predlagali na bližnjem kongresu. Ti so Stanko Prinčič, Gradimir Gradnik, Roman Keber, Vanda Gradnik in Franc Kenda.

Mladika št. 9

Ta številka — predzadnja letošnjega letnika — prinaša kot uvodnik pod naslovom »Konec Osima?« razmišljanje o zadnjih gospodarskih ukrepih jugoslovanske zvezne vlade, ki so mejo skoro zaprli. O našem zemeljskem življenju, ki prek smrti vodi v večnost piše Milan. Naslov članka se glasi: »Naša smrt diši po našem življenju«. Zelo globoko misli najdemo v zapisu Vinka Ošlaka »Tako kot pač pride...« Dve pesmi je prispeval Vladimir Kos, štiri pa Katarina. V noveli Rezi Marinišek »Pastirska simfonija« najdemo motiv iz argentinskega sveta. Trežno in kritično, kot zna to Vinko Beličič, odkrijemo v njegovem članku »Leposlovna knjiga danes« vse prej kot veselo resničnost današnjega pripovedništva v Sloveniji.

Olga Lupinc nadaljuje s čiščenjem našega jezika. Ivo Jevnikar analizira razsodbo upravnega sodišča za deželo Furlanijo-Juljsko krajino, ki prepoveduje rabo slovensčine v tržaškem pokrajinskem svetu. Ocenjeni sta Vidaličeva knjiga o Trstu v letu 1948 (Nadja Maganja) in »Mirijade« Marije Misle (ocena Martin Jevnikar). V rubriki »Antenas« najdemo cel kup drobnih novic iz slovenskega kulturnega prostora. Med njimi izstopajo Slomškove proslave na Tržaškem. Čuk na obelisku je to pot postal pesnik in sestavljal v rimah »Ujetega (jugoslovanskega) ptiča tožba«.

»Rast«, mladinska priloga »Mladike«, pripomore veliko k popestritvi in obogatitvi te številke. V njej je zapis o jubileju zamejskega skavtstva in o proslavi v Kulturnem domu v Trstu. Neva Obersnel piše o dijaškem gibanju in odgovarja na pismo v prejšnji številki o isti zadevi. Danijela Štoka ironično opiše »dolgočasno učno uro«. Nekdo je ocenil brošuro »Visokošolci ob Srebrni reki« (Rio de la Plata), ki je izšla spomladi 1982 v Buenos Airesu v počastitev 25-letnice Slovenskega katoliškega akademškega društva v Argentini. Loredana predstavi Slovenski dom v Londonu. Bralec se seznani tudi z »Biltenom«, verskim časopisom za študente in izobražence, ki izhaja v Ljubljani že 12. leto. Tisti, ki o njem piše, ugotavlja, da je velika škoda, da je pri nas bolj malo poznan. Spodbudno bi torej bilo, da bi bil na voljo tudi po naših slovenskih župnijah na Tržaškem in Goriškem. - ak

tržaške novice

Boršt

V preteklih dveh tednih je opaziti v Borštu nekaj pomembnih novosti. Uprava dolinske občine je tudi v naših treh vaseh dala po ustanovi Enel povečati električno razsvetljavo. A v primeru z Dolino ali Boljuncem je pri nas nameščenih premalo kandelabrov, zlasti v stranskih ulicah, kjer človek ob razvrtih ulicah in ob slabi razsvetljavi kaj lahko doživi svoj »brodolom«. Pa tudi ni sorazmerja v postavitvi: na Jezeru kar dvanajst novih svetilnikov; in v Borštu in Zabrežju? In zopet: kdaj bo Enel dokončal svoje delo?

Druga novost je v tem, da se dokončuje obnova pročelja župnijske cerkve, za kar nosi menda stroške le en dobrotnik. A več župljanov je že dalo svoj prispevek, da bi se tudi stran cerkve proti cesti popravila.

Tretja novost je v povečanem poštnem uradu, ki sedaj zavzema tudi tisti del srenjske hiše, kjer je bila prej ambulanta. Prav potrebno je bilo to povečanje in posodobljenje za tako pomnoženo delo, ki ga v korist skupnosti opravljajo naši zelo ustrezljivi poštni uslužbenci. A tu se odpira drugo važno vprašanje: kje bo odslej ambulanta? Starejše osebe se že sedaj pritožujejo zaradi težav pri iskanju zdravniške pomoči v Boljuncu ali Dolini. Možna je tale rešitev: pri šoli je prazna hiša že več let. Zelo nesocialno je, da ob tej prazni hiši v nekem prostoru, podobnem kurniku, že dolgo let prebiva stara žena Pepa. Občina ji je odvzela skromno hiščo, ko je bilo treba najti prostor za novo srenjsko hišo; zakaj nima sedaj malce bolj vrednega kotička? Naj bi o teh dveh zadevah čimprej kaj ukrenil srenjski odbor oz. občinska uprava v Dolini.

* * *

Na praznik Brezmadežne v sredo 8. decembra bo mladina »Krekovega doma« ob sodelovanju cerkvenega zbora pod vodstvom Draga Petarosa in otrok osnovne šole priredila Praznik družin. Na sporedu bo prikupna veseliga »Torta za mamin god«, ki jo je pripravila Lučka Susič. Prireditve s srečolovom bo v dvorani pri strah ob 17. uri.

Opčine

Že leta in leta se na Opčinah zavlačuje problem pokopališča: staro je namreč premajhno. Obljub je bilo že veliko, vsak Openc se mora pred smrtjo vprašati, kje ga bodo sploh pokopali: ali bo zanj še kakšen kotiček na starem pokopališču ali pa bo moral v mesto na tržaško pokopališče. Ni čudno torej, če na Opčinah vlada precej neestrpnosti in nevolje.

Kulturni večer v Devinu

V soboto 27. novembra sta moški zbor Fantje izpod Grmade in Dekliški zbor Devin priredila kulturni večer, s katerim sta odprla niz podobnih srečanj, ki bodo v prostorih devinske osnovne šole. Marko Tavčar je seznanil občinstvo z letošnjim delovanjem domačih zborov. V zvezi s tem je omenil nastop na goriški Cecilijanki in prijetno novico o snemanju kasete moškega zbora, ki bo izšla o božiču.

Najprej sta nastopila gojenca Glasbene matice kitarista Marko Feri in Franko Guštin. Po zvokih kitar je zapel bazoviški mešani zbor »Lipa«, ki ga vodi Herman Antonič. Zbor je izvajal slovenske narodne in umetne, srbske, koroške in polifonske pesmi.

Večer se je zaključil s prijetno zabavo in pevci so izrazili željo po ponovnem srečanju med bazoviškim zborom in Fantii izpod Grmade ter Dekliškim zborom Devin. - Katarina

V Marijinem domu v ROJANU bo v ponedeljek 6. decembra ob 15. uri

»MIKLAVŽEVANJE«

Solski otroci bodo uprizorili igrice Lučke Susičeve

»ČUDNE ŽELJE«

Sledi obdarovanje.

Koledar dramskega sporeda radia Trst A za december

7. decembra ob 18. uri: Tome Arsovski: »Taksistova spoved«. Avtor, ki je zelo uspešen in popularen makedonski pisatelj, že več let pa je urednik dramskega sporeda Rtv Skopje, pripoveduje v tej monodrami zelo vsakodnevno zgodbo šoferja taksija. Igra je napisana v sočnem samopripovednem jeziku, duhovita je, mestoma groteskna, vsekakor pa je ta spoved izjemen ustvarjalni izživ.

Od 9. do 18. decembra ob 14.10: dramatizirani roman: Fulvio Tomizza: »Boljše življenje«. Skozi počasno in mirno a osebno prizadeto pripoved skromnega Martina Krušič, mežnarja v majhni hribovski vasi, nam tržaški pisatelj Fulvio Tomizza podaja prerez dogajanja v Istri od začetka našega stoletja do današnjih dni.

11. decembra ob 18. uri: Mirko Mahnič: »Anton Martin Slomšek«. Dokumentarna igra o slovenskem mladinskem pesniku in pisatelju, mariborskemu škofu in šefu lavantinske škofije A. M. Slomšku.

14. decembra ob 18. uri: Stelio Mattioni: »Letališče«. Je mogoče živeti povsem svobodno? Je mogoče počenjati stvari, ki se tebi zde povsem normalne, drugim pa povsem nore? Kaj je človek? In kdo mu določa ravnanje? To so samo nekateri od motivov, ki nam jih avtor ponuja v razmislek.

18. decembra ob 18. uri: Dvignjena zaveza. Beleške Sergeja Verča o gledališkem dogajanju doma in od drugod. V tej številki med drugim: kritično o drugi premieri SSG v Trstu, Kmeclovi igri »Mustasti bratje«.

Nabrežina

Kip Marije Pomočnice v Nabrežini na dan slavlja njegove 50-letnice. Spredaj slovenski skavti in skavtinja

Marijino slavlje. Za časa župnika Antona Grbca so leta 1932 nabrežinski verniki v kraju Ortisei (Val Gardena) naročili kip Marije Pomočnice in ga v veličastni procesiji postavili na levi stranski oltar v nabrežinski cerkvi. Letos je torej od tega dogodka poteklo 50 let. Zato smo pred nedeljo 21. novembra, ko je tudi praznik Matere božje zdravja imeli tridnevno, zvečer v nedeljo pa se je po maši razvila po trgu procesija z Marijinim kipom, v kateri so verniki s svečami v rokah ob pritrkovanju zvonov in petju lavretantskih litanij z odpevi spremljali kip. V cerkvi sta spregovorila salezijanec gg. Stuhec in Godnič, prvi v slovenskem jeziku, drugi pa v italijanskem ter poveljevala Marijino pomoč, ki smo je deležni tako na duši kot na telesu. Na koncu smo zapeli zahvalno pesem v čast Mariji, pa tudi za novega goriškega nadškofa. G. župnik je zbranim vernikom priporočil, naj bi se odslej ta marijanska procesija vršila vsako leto v maju ali oktobru, kakor jo imajo italijanski verniki že dve leti 15. avgusta na trgu pred železniško postajo v čast Mariji Vneboveti.

Župnijska dvorana. V kratkem se bo pričelo z deli. Od štirih gradbenih podjetij, ki so predložila svoje ponudbe, je škofija izbrala podjetje Ivana Breclja iz Devina. Načrt za novo dvorano je izdelal geometer Miro Petelin, domačin. Za začetek je na voljo prihranjenih 20 milijonov lir, nujno potrebni pa bodo še posojilo, prispevki dežele in raznih ustanov ter darovi posameznikov. Te bomo kot doslej objavljali v Katoliškem glasu. Darove sprejema iz prijaznosti uprava tega lista, lahko pa jih pošijete tudi naravnost na župnijski urad v Nabrežini, 34011 Aurisina (TS).

Škofov delegat za italijanske vernike. Ugo Bastiani, ki je postal novi župnik v istrskem begunskem naselju Borgo San Mauro bo odslej v nabrežinski župniji, vedno v soglasju z domačim župnikom kot je to rečeno v zadevnem škofijskem dekretu odslej skrbel za vernike italijanskega jezika. Pri tem delu mu želimo veliko uspehov.

Slomškova proslava. Verjetno bo v nedeljo 12. decembra v popoldanskih urah v nabrežinski cerkvi. Program objavimo prihodnjič.

Slovinci po svetu

Lev Detela v zgodovini novejšje avstrijske književnosti

Na Dunaju je pri univerzitetni založbi Wilhelm Braumüller izšlo pomembno znanstveno delo. Napisal ga je znani germanist prof. dr. Kurt Adel in priobčil v zbirki »Raziskovanje avstrijske literature dvajsetega stoletja«.

227 strani obsegajoča knjiga »Prenova in tradicija« izpod peresa avtorja, ki je napisal še več drugih znanstvenih razprav o novejši avstrijski in nemški književnosti je osmi zvezek zbirke, v kateri je več germanistov od leta 1963 priobčilo osnovne razprave o sodobni avstrijski dramatik, novelistiki, pesništvu, romanu (dva zvezka), slušni igri, medtem ko je v pripravi delo o najnovejši avstrijski literari.

Posebna novost tega dela o najnovejši avstrijski književnosti je poglavje o »Posebnostih in pomembnostih doprinosov iz tujih kulturnih krogov« v avstrijsko književnost prišlih avtorjev. Tem pripada danes v avstrijskem življenju ena osrednjih kulturnih vlog.

V Adlovi knjigi so omenjeni in analitično predstavljeni štirje avtorji iz tujih kulturnih območij. Ti so: iz srbohrvaškega področja izvirajoči starejši pisatelj Milo Dor (s pravim imenom Dorošlavec), Madžar György Sebestyén (urednik kulturne revije Pannonia) ter mlajša moderna avtorja Romun Vintila Ivanceanu in Slovenec Lev Detela.

Detela je predstavljen kot avtor dramatičnega in mračnega proznega dela o konfliktu med različnimi generacijami in skupinami, ki je pod naslovom »Legende o očetu« izšlo pri založbi Roetzer v Eisenstadtu na Gradiščanskem. Obširneje je predstavljen tudi revija za internacionalno kulturo »Loge«, ki jo Lev Detela izdaja skupaj s Petrom Kerschotom in W. Mayerjem Königom na Dunaju in v Celovcu. V njej je vidno mesto — kot poudarja Kurt Adel — odmerjeno modernim literarnim prizadevanjem v Avstriji in po svetu (npr. na Poljskem).

V dolgi zgodovini nemške in avstrijske književnosti je prvič, da se je v njej vidneje uveljavil tudi kak slovenski rojak, ki ves čas ustvarja tudi v slovenskem jeziku, a je le z obrobniimi beležkami prof. Jožeta Pogačnika leta 1972 našel pod črto mesto v slovenski literaturi.

Urad nižjeavstrijske vlade na Dunaju pa je pravkar izdal 44 strani obsegajočo publikacijo o letošnjih nižjeavstrijskih kulturnih nagradah. S sliko in esejistično mislijo Petra Kerscheta je predstavljen tudi Lev Detela. Peter Kersche je napisal tudi uvodno misel »Zasmehovanje neumnosti« v novo protivojno delo Leva Detela, ki kmalu izide pod naslovom »Tisočletna vojna« in za katero je v nemških in avstrijskih alternativnih krogih že pred izidom veliko zanimanja.

Kdor pomaga drugim iz nadlog, rad pomore njemu Bog (škof A. M. Slomšek).

Ljubljanski nadškof med Primorci v Buenos Airesu

V času svojega obiska argentinskih Slovencev se je nadškof Suštar srečal tudi s tistimi primorskimi ljudmi, ki se mesečno zbirajo pri maši v župniji sv. Rafaela in imajo v tamkajšnji cerkvi tudi podobo svetogorske Matere božje. V glavnem so ti rojaki prišli v Argentino iz krajev, ki so se znašli po letu 1918 pod Italijo.

Ljubljanski nadškof je somaševal z več slovenskimi duhovniki. Po maši so mu Slovenci priredili tople sprejem v župnijski dvorani. Ogledal si je tudi prostore kulturnega društva »Triglav«, v katerem se zbirajo slovenski staronaseljenci, tj. tisti, ki so prišli v Argentino pred zadnjo svetovno vojno. Vpisal se je tudi v društveno knjigo. V poklon je prejel brošuro o zgodovini društva in društveno zastavico.

Naj še povemo, kako je prišla svetogorska podoba v cerkev sv. Rafaela. Ko je prelat Andrej Simčič obiskal leta 1975 svoje sorodnike v Buenos Airesu, je ob prijaznem srečanju s primorskimi rojaki izrekel misel, da bi bilo prav, ko bi imeli tam, kjer se zbirajo k službi božji tudi podoba s Sv. gore. Misel je bila vsem všeč, zato je po povratku v Solkan naprosil frančiškane na Sv. gori, naj mu dajo kako primerno sliko. Ti so mu poklonili podobo, delo akademškega slikarja Doreja Moleta. Ustoličena je bila naslednje leto 17. oktobra. Obred blagoslovitve je opravil msgr. Anton Orehar. Sedaj opravlja redno mesečno sv. mašo g. Jože Škerbec. Pri maši poje mešani zbor »Svetogorski zvon«, pri katerem sodelujejo tudi nekateri člani društva »Triglav«, vodi ga pa povojni izseljenec Stefan Drenšek in to zelo spretno. - Franc Cotar

goriške novice

Med Gorico in Novo Gorico

Tudi po zadnjem obdobju novih omejitvev z jugoslovanske strani je prišlo do obojestranskih zagotovil predstavnikov obmejnih občin Gorice in Nove Gorice po nujnosti in dobri volji za nadaljevanje stikov v duhu odprte meje. Tako so se sestale na občini v Gorici že razne mešane komisije, zadnje čase pa tudi oba občinska odbora.

Poleg komisije za urbanistiko, ekologijo in gospodarstvo se je pred dobrim tednom na goriški občini sestala paritetna mešana komisija za kulturna in družbena vprašanja. Goriško delegacijo je vodil odbornik za kulturo Obizzi, novogoriško pa podpredsednik izvršnega sveta občine Fakin. V goriški komisiji je kot predstavnik slovenske manjšine svetovalec SSK Bratuž. Na sestanku je prišlo do temeljite obravnave vseh glavnih problemov, zlasti s področja kulture in športa. V svojem posegu je predstavnik Slovenske skupnosti med drugim opozoril, da je treba dati še večjo in poglobljeno vlogo kulturnemu sodelovanju, obenem pa je treba — posebej z goriške strani — dati pri tem sodelovanju tudi primerno vlogo slovenski narodni skupnosti v Gorici. Sestavljeni sta bili nato še dve podkomisiji, za kulturo oz. za šport.

Konec prejšnjega tedna pa je prišlo do sestanka obeh odborov. Delegaciji sta vodila goriški župan Scarano ter predsednik skupščine občine Nova Gorica Debeljak. Prišlo je tudi do zanimivih in pomembnih predlogov, ki vsi težijo za vedno večjim vrednotenjem že pred leti začete sodelovanja. V goriški delegaciji je bil tudi odbornik Paulin.

Vsi ti stiki in izmenjave jasno kažejo, da obstaja še naprej politična volja po ohranitvi tega sodelovanja in obnovitve nekdanje zelo odprte meje.

SV. MIKLAŽ

bo obiskal otroke v župnijskem domu v DOBERDOBU v nedeljo 5. decembra ob 16.30. Njemu na čast so otroci in mladina pripravili igrice

»MIKLAŽEV VEČER V GOZDU«
Vsi nastopajoči vabijo starše in prijatelje, da se jim pridružijo v veselem pričakovanju.

Pripravljalna seja mladine SSK

V nedeljo 28. novembra se je sestala mladina SSK v Katoliškem domu. Seja je bila sklicana, da bi se mladi v stranki pripravili na pokrajinski kongres v soboto 4. decembra v Steverjanu. V imenu stranke je pozdravil Marjan Terpin, ki je na kratko in učinkovito razložil pomen politične prisotnosti Slovencev v Italiji in razjasnil mladim vlogo in odgovornost, ki jo ti lahko doprinesejo stranki. Poudarjeno je bilo načelo avtonomije mladih znotraj stranke, važen dialektični element, ki je potreben za vsako politično organizirano delovanje.

Dr. Mirko Spacapan je zatem opozoril na pomen stranke kot gibanja za širjenje političnih idej. Poročilo je podala dr. Mi-

lenka Rustja. Sledila je razprava, ki je razjasnila nekatera vprašanja v zvezi s problematiko »mladi in politika«.

V novi odbor so bili izvoljeni Milenka Rustja, Paola Bertolini, Damjan Terpin, Renco Frandolič, Karlo Pola, Sandra Košič in Roby Cotič.

Semenj sv. Andreja

V Gorici bodo slovesno odprli letošnji semenj sv. Andreja v soboto 4. decembra popoldne. Semenj s svojimi dobrotami in predstavami bo trajal tri dni; zapre se v ponedeljek 6. decembra.

Števerjanci v Libojah

Podobno manifestacijo, kot jo imamo meseca julija v Steverjanu, imajo v Libojah na Štajerskem. Medtem ko je zamejski festival tekmovanje in nagrajevanje najboljših ansamblov, imajo v Libojah zanimivo revijo ljudskih ansamblov, na kateri nastopajo majhne pevske sestave in folklorne skupine. Vsaka skupina izvede po dve skladbi, pa naj si bodo lastne ali izposojene. Da ni revija samo pevska, kar bi zdožločilo poslušalce, imajo nastopajoče skupine možnost ljudstvo zabavati na kateri koli način.

Letošnje, ki je bila 19. in 20. novembra in deseta po vrsti se je udeležil tudi Zamejski instrumentalni ansambel iz Steverjana. Bila je to edina skupina iz zamejstva in s Primorskega. Na odru se je predstavil s skladbicama, katerih avtor je Marko Černic, ki je tudi vodja skupine. Organizatorji so ansamblu podelili priznanje za sodelovanje.

Nova Gorica

Župnijska cerkev božjega Odrašenika v Novi Gorici je dokončana. Posvetil jo bo škof Jenko. Slovesnosti bodo v soboto 11. decembra popoldne in v nedeljo 12. decembra. Več v prihodnji številki.

OBVESTILA

V vrsti predavanj o naši preteklosti bo ta četrtek 2. decembra ob 20.30 predaval v mali dvorani Katoliškega doma glavni urednik »Družine« dr. Drago Klemenčič o škofu dr. Antonu Mahničju in o ločitvi duhov na Slovenskem.

Rajonski sveti gor. mestnih četrti Svetogorska ulica, Placuta, Stražce, Pevma, Oslavje vabijo na konferenco in javno debato na temo: »Presaditve organov spijo«, ki bo v petek 3. decembra ob 20.30 v bivšem zavodu Dante v ul. Orzoni. Konferenco bodo vodili dr. S. Parduani, predsednik društva presaditev organov - Gorica, dr. A. Rocco in g. Kufar.

Slovesni shod Marijine družbe v Gorici bo v nedeljo 5. decembra ob 16. uri v stolnici.

Maša za edinost bo v Gorici v Zavodu sv. Družine v ponedeljek 6. decembra ob 16. uri. Vabi ACM.

Seja Zveze slov. katol. prosvete bo v ponedeljek 6. decembra ob 20.30 v običajnih prostorih.

ZDRUŽENJE CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV - GORICA

vabi na revijo mladinskih pevskih zborov

MALO CECILIJANKO

ki bo v Katoliškem domu v Gorici na praznik Brezmadežne v sredo 8. decembra ob 16. uri. Nastopili bodo zbori iz Števerjana, Rupe-Peči, Jamelj, Štandreža, Podgore, Plešivega, Dobrdo, Nabrežine, Sovodenj, Kekec iz Gorice ter kot vsakoletni gost Mlajši mladinski pev. zbor »Vesela pomlad« z Opčin.

V Domu Jakoba Ukmarja v Šklednju bo v nedeljo 5. decembra ob 15.30 miklavževanje. Šolski otroci bodo uprizorili igrice »Miklavžev večer«. Nastopil bo otroški pevski zbor, nato bo sledilo obdarovanje otrok vrtca in osnovne šole.

V Borštu bo srečanje mladine z Miklavžem v nedeljo 5. decembra ob 15.30 v dvorani pri sestrah.

V Trstu bo maša za edinost v ponedeljek 6. decembra ob 17.30 v ul. Risorta 3. Sledil bo prikaz diapozitivov.

Ponedeljkov večer DSI v Trstu bo v Peterlinovi dvorani 6. decembra ob 20.15 v znamenju sodelovanja s SSG. Nastopil bo Jože Zupan z monologom »Sokratov zagovore«.

Srečanje za starejše ljudi bo v sredo 8. decembra ob 15.30 v Domu Jakoba Ukmarja v Šklednju. Ob tej priložnosti bodo gostovali mačkoljanski otroci s spevoigro »Rdeča kapica« in s petjem ter škedenjski skavti z zabavnimi točkami.

Sklicanje pokrajinskega kongresa Slovenske skupnosti. Na podlagi čl. 16 in 39 strankinega statuta in na predlog izvršnega odbora je sklican redni pokrajinski kongres Slovenske skupnosti za 11. in 12. december t.l. na sedežu v ul. Machiaveli 22, Trst, za razpravo o dosedanjem delovanju kongresa v soboto 11. decembra ob 16. uri.

SKPD »MIRKO FILEJ« - GORICA
priredi v nedeljo 5. decembra ob 15.30 v Katoliškem domu

MIKLAŽEVANJE

Najprej bodo šolski otroci uprizorili igrice, nato bo Miklavž delil svoja darila.

DAROVİ

Za Katoliški glas: N. N., Štandrež 10.000; N. N. 2.000 lir.

Za Alojzijeve: Evgen Ferfolja, Dobrdo namesto cvetja na grob tete Marije Ferletič 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: družina Štekar, Steverjan namesto cvetja na grob Pepeta Komjanca 50.000; M. F. 20.000; S.D.G.Z., Gorica, velikodušen dar v raznih živilih.

Ob peti obletnici smrti msgr. R. Kličina: L. in E. Devetak za Katoliški glas in za cerkev sv. Ivana v Gorici po 30.000 lir.

Bruna P., Gorica: za Mohorjevo družbo in za Katoliški dom po 100.000 lir.

N. N., Podgora: v spomin svojih rajnih za gobavce in za lačne po svetu po 50.000 lir.

Nabirka za cerkev v Steverjanu: Jožef Stanič, Križišče 30.000; David Terpin 30.000; N. N. 30.000; N. N. 20.000; Silvan Dorn 100.000; Jožefa Graunar 20.000; Pierina Bucinel vd. Terpin 10.000; Ivan Terpin, Sovenca 100.000; Elio Invidia 10.000; Fabrizio Belloni 100.000; N. N. 100.000; ob neki uslugi M. B., Gorica 100.000 lir.

Posojila za cerkev in župnišče v Steverjanu: Roman Di Battista 1.000.000; Herman Srebrnič 500.000 lir.

Za cerkev v Steverjanu: sestre Felička, Suzana, Avgusta in svakinja Zorka ob zlati poroki Vogričevih iz Steverjana 50.000; SSK namesto cvetja na grob Pepeta Komjanca 50.000; ob zlati poroki zakoncev Vogrič: zlatoporočnica 50.000, sin Roman 50.000, hči Dragica 50.000, Felicita Rožič Humar 50.000 lir.

Za cerkev v Novi Gorici: 55-letniki iz sovedenjske občine ob zahvalni nedelji 25.000 lir.

Za cerkev na Peči: družina Florenin namesto cvetja na grob Karoline Petejan 50.000 lir.

Za župnijsko dvorano v Nabrežini: Caharija 5.000; Savli 10.000; Jazbec 2.000; Rossi 5.000; Venier 5.000; K. J. 10.000; Jazbec 10.000; N. N. 10.000; Kakeš 50.000; Tence 50.000; nabirka v cerkvi 123.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Marija Dolenc v spomin na Lojzko Škabar 10.000; Marčela Bojk 2.000; Zora Hrovatin nepozabni Mariji Milič-Danev v spomin 10.000; Emilija Vremec-Marson v spomin iste 5.000; N. N. italijanskega jezika 25.000; razni 4.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda v Domju: A. P., Gorica 30.000; Majda Gaber, Gorica 70.000; Karolina Ražem v spomin na rajne 10.000; A. P., Gorica 30.000; A. Košuta, Rojan 10.000; Lojzka Furlan, Trst 20.000 lir.

Za cerkveni zbor Opčine: Francka Vremec 40.000; Zora Hrovatin v spomin na Marijo Danev 10.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Olga Demark ob obletnici smrti sester 10.000; družina Kuret, Ricmanje ob blagoslovitvi nove hiše 10.000 lir.

Za cerkev na Sv. gori: N. N., Štandrež 10.000; N. N. 20.000 lir.

Za misijon p. Kosa: N. N., Opčine 30.000; Tončka Sosič 30.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Sovodnje 100.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Drugič promovirala

Drugič je na tržaški univerzi diplomirala Harjet Dornik-Klanjšček. Po doktoratu iz farmaceutike je v petek 26. novembra uspešno zaključila tudi študij iz biologije. Ponovnega uspeha se zlasti veselijo prijatelji in pevci zbora »L. Bratuž«, pri katerem Harjet sodeluje že vrsto let, ji čestitajo in želijo še veliko uspehov.

Študijski uspeh goriške rojakinje

Na filozofski fakulteti ljubljanske univerze je 22. novembra diplomirala Gorčanka Metka Klanjšček. Ob tem lepem dogodku se je prijatelji, zlasti ex SKAD-ovci in pevci zbora »L. Bratuž« prijetno spominjajo in ji čestitajo za doseženi uspeh.

Opozorilo uredništva in uprave

Ker je prihodnja sredo 8. decembra zapovedan praznik Marijinega brezmadežnega spočetja in dela prost dan, bo šla 47. številka »Katoliškega glasa« v stroj namesto v sredo že v torek popoldne. Prosimo zato vse dopisnike, da nam svoje prispevke izročijo že do ponedeljka 6. decembra zvečer ali najkasneje do 10. ure v torek.

Blizajo se tudi božični prazniki. Letos je božič v soboto. Dvojna številka bo zato izšla ne v četrtek, ampak že v sredo 22. decembra. Naj to upoštevajo vsi dopisniki, pa tudi vsi, ki želijo izreči svoja božična in novoletna voščila. Naša podjetja prosimo, da jih rada prispevajo, saj s tem list tudi finančno podpro.

Službo v hotelu v Rimu dobijo: moški, večer dela v hotelski recepciji ter znanjem jezikov; šef strežbe, sposoben vodstva restavracije z znanjem jezikov; kuhar ali kuharica, večša slovenske-jugoslovanske kuhinje; dekle, večša strežbe; mladenič za pomožna dela v recepciji. Ponudbe poslati na: Hotel Bled, via S. C. in Gerusalemme 40, 00185 Roma, tel. (06) 777102 - 7579941.

Zobozdravnik dr. Ivo Petkovšek ordinira za otroke in odrasle v Trstu, ul. Canova 2 vsak popoldan od 15. do 19. ure. Tel. 772120.

Radio Trst A

Spored od 5. do 11. decembra 1982

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Pisemce za Miklavža«. 11.00 Sestanek z... 11.15 Nabožna glasba. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Ne-diški zvon. 14.40 Sport in glasba. 15.00 Literarni večer v Babni hiši v Ricmanjih. 18.00 Zborovske skladbe Stanka Jericija.

Ponedeljek: 8.10 Dodaj življenje letom. 10.10 Puccini: Manon Lescaut, opera. 11.30 Beleška. 12.00 Gledališki glasovi... 12.40 Zborovske pesmi Čajkovskega. 13.20 Gospodarska problematika. 14.10 B. Pahor: »Spodaj s pomladjo«. 14.55 Naš jezik. 15.00 Sport. 16.00 Rock glasba. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Ob stoletnici ustanovitve Glasbene matice. 18.00 Od Milj do Devina.

Torek: 8.10 Povejmo še kaj o otrocih. 10.10 Puccini: Manon Lescaut, opera. 11.30 Beleška. 12.00 Od Milj do Devina. 12.45 Koroški zbori. 14.10 F. Tomizza: »Boljše življenje«. 14.40 Kam, Peter Pan? 16.00 Arhitektura in arheologija... 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Z besedo o glasbeni umetnosti. 18.00 T. Arsovski: »Taksistova spoved«.

Sreda: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Srečni princ«. 11.00 Koncert. 11.30 Beleška. 12.00 Pod Matajurjan. 12.0 Zbor »Consortium musicum« poje Marijine pesmi. 13.20 Nacionalno vprašanje Trsta. 14.10 Lučka Susič: »Srečanje v planinah«. 14.55 Naš jezik. 15.00 Dijaška tribuna. 16.00 130 let Družbe sv. Mohorja. 17.10 Flavtistka Erika Slama. 18.00 Na goriskem valu.

Četrtek: 8.10 Slovenci v ZDA. 10.10 Koncert. 11.30 Beleška. 12.00 Na goriskem valu. 12.45 Koroški zbori. 14.10 Fulvio Tomizza: »Boljše življenje«. 14.40 Otroški kotiček: »To pa je laž!« 15.00 Beseda ni konj. 16.00 Dodaj življenje letom. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Violinist Žarko Hrvatič in pianistka Nada Oman. 18.00 Četrtekova srečanja.

Petek: 8.10 Četrtekova srečanja. 10.10 Koncert. 11.30 Beleška. 12.00 Problemi slovenskega delavca v naši deželi. 12.45 Reforma višje srednje šole... 13.20 Naša gruda. 14.10 F. Tomizza: »Boljše življenje«. 14.55 Naš jezik. 16.00 Narodnostni trenutek... 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Moški zbor »Smetana« iz Prage. 18.00 Kulturni dogodki. 18.40 Kako ti je ime?

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 8.40 Kako ti je ime? 9.00 Sobotni trim. 10.10 Komorni orkester Rtv Ljubljana. 11.30 Beleška. 12.00 »Glas od Režije«. 12.40 Koroški zbori. 14.10 F. Tomizza: »Boljše življenje«. 14.40 Otroški kotiček: »Najdihojdica«. 15.00 Iz studia neposredno. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Sopranistka Ksenija Vidali. 18.00 M. Mahnič: »A.M. Somšek«.

Vatikanski radio v adventu

Vatikanski radio oddaja v solvenščini vsak večer ob 7. uri na kratkih valovih 49 in 31 m in na srednjih valovih 1530 Mhz. V adventu so na programu posebne oddaje. Vsak petek bo govoril ljubljanski nadškof A. Šuštar, vsako soboto je duhovna misel jezuita p. Vitala Vidra, vsak četrtek nastopajo cerkveni zbori iz Slovenije.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Zlatoporočnica Marija in Anton Vogrič iz Steverjana

Zlata poroka. To jesen se je zdelo, da bomo v Steverjanu samo pokopavali. Toda zgodilo se je, da smo imeli tudi vesel dogodek, namreč zlato poroko Antona in Marije Vogrič. Zlatoporočnica sta imela svoj jubilej v četrtek 25. novembra, toda v cerkvi sta se slovesno Bogu zahvalila za 50 let zvestega skupnega življenja v soboto 27. novembra popoldne. Otroci in drugi Steverjanci so jima pripravili res lepo kršćansko slavo v župnijski cerkvi. Maševal je msgr. Fr. Močnik, ki je tudi sprejel njuno obnovitev zakonske zvestobe. Pritrkovalci so z zvonika naznanjali radostni dogodek, med mašo pa je pel domači cer-

kveni zbor.

Zlatoporočnica sta oba domačina. Anton ima 73 let, žena Marija Rožič pa 69; oba sta še zelo čila in zdrava. V zakonu sta imela petero otrok, štiri sinove in eno hčer. Vsi imajo svoje družine in so se skupaj z vnuki udeležili sv. maše in potem skupne večerje pri Petejanjih. Življenje jima ni bilo lahko, saj je kmetija v Steverjanu včasih zelo težko preživljala svoje člane. A z božjo pomočjo je šlo.

Z otroki in vnuki se veseli in jima čestita k življenjskemu jubileju vsa števerjanska skupnost ter jima kliče: Še na mnoga leta!

Ali ste kdaj pomislili, kaj vam lahko nudi vaša banka?

Ugodno menjavo in dobro investicijo

S telefonskim pozivom se lahko takoj seznanite s tečajni raznih valut. Obenem vam nudimo tudi vse informacije o valutarnih predpisih. Posredujemo vam tudi vse informacije o vrednostnih papirjih (BOT, BTP, CCT, ECU itd.) in njihovo realno vrednost. Te lahko hranite v varnostnih skrinjicah, s katerimi razpolagamo. Skrbimo tudi za vnovčenje kuponov.

Banca Agricola Gorizia
Kmečka banka Gorica

Gorica, Korzo Verdi št. 51 - tel. 84206/07

vam ne nudi samo denarja